Contributed by Freddy De Pauw
maandag, 17 september 2012 - Last Updated maandag, 17 september 2012

België is bepaald een gastvrij land, mensen op de vlucht voor onderdrukking en geweld in hun land, komen er in groten getale een toevlucht zoeken. Te gastvrij, oordelen veel burgers, meestal diezelfde burgers die gastvrijheid bepleiten voor mensen die op de vlucht zijn voor fiscaal geweld in hun land. Als het de heer Bernard Arnault een beetje meezit, wordt hij dra de rijkste Belgische burger. Voor hem zal de ‘snel Belg-wet’ geen dode letter zijn, zoals ze voor vele anderen wel is.

Arnault houdt van dit land en van zijn mensen, hij houdt beslist niet van de Franse fiscus, zoals tienduizenden andere Fransen die hier resident zijn, of zelfs staatsburger. Arnault zal in de rangschikking van rijkste Belgen plaats nemen naast zijn vriend Albert Frère. En de heer Patoch Chodiev, afkomstig uit Kazachstan, ooit in de dossiers van de Belgische staatsveiligheid genoemd als een kopstuk van Russische maffia. De heer Chodiev slaagde er via goede politieke contacten, vooral bij MR, in Belgisch staatsburger te worden. Hij ontsnapte in België aan veroordeling voor oplichterij, witwas van misdaadgeld en dergelijke in ruil voor het betalen vorig jaar van 55 miljoen euro.

Luxe bloeit

Om de Belgische nationaliteit te verwerven, zou Arnault reële banden met het land moeten aantonen. Die heeft hij. Die andere toprijke, Albert Frère, is naast zijn vriend ook een zakenpartner. Zij zijn beheerder in elkaars imperiums en hebben gezamenlijke belangen in onder meer de grand cru Château Cheval-Blanc. Frère is aandeelhouder van Arnaults persoonlijke holding.

Arnault wordt steeds rijker dankzij de grote stijging van de luxe-industrie: hoe erger de crisis wordt, hoe meer luxe-uitgaven er gedaan worden! 2012 wordt een recordjaar voor de luxesector waarvan zijn LVMH de koploper is. In de eerste semester van dit jaar is de verkoop van LVMH met 26 % gestegen tot 12,9 miljard euro, de netto winst steeg met 28%. Prada zag zijn verkoop in Europa met 37 % stijgen. Het illustreert hoe de crisis de rijken “spaart”.

Op weg naar Monaco

Een mooie rijke top drie dus. België versterkt daarmee zijn internationale reputatie als een fiscale vluchthaven. Arnault moet België wel erg liefhebben, want het zou volstaan dat hij hier resident wordt, hij hoeft niet eens staatsburger te worden.

Maar als Belgische staatsburger kan hij later wel resident van Monaco worden zonder veel risico. Als Frans staatsburger ligt dat moeilijker. In 1963 had de toenmalige Franse president Charles de Gaulle zich erg boos gemaakt op Monaco en zelfs met annexatie gedreigd. Daarop sloten Parijs en Monaco een fiscaal akkoord waardoor Franse staatsburgers met residentie in Monaco niet meer aan de Franse fiscus konden ontsnappen. België mag dan voor superrijken een fiscaal paradijs zijn, het kan in dat opzicht niet tippen aan Monaco. Behalve dus voor de Fransen. Er is sinds 1964 ook wel een conventie tussen Brussel en Parijs, maar die is erg laks. De nieuwe Franse regering wil daarover onderhandelen, maar van Belgische kant is daar geen haast bij – minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders zal daar zeker geen werk van maken.

Verscheidene Belgen hebben intussen die weg naar Monaco al lang gevonden, onder hen ook bekende vaderlandslievende sportlui als Axel Merckx, Jacky Ickx, Justine Hénin en een tijdlang Tom Boonen. Ook een andere ‘nationale glorie’, Philippe Gilbert, koos voor Monaco. Om in de nabije Alpen te kunnen trainen… Toch blijven al die sportlui ten onrechte in Belgische nationale ploegen zitten.

Snel Belg?

Intussen is Arnaults aanvraag om de Belgische nationaliteit te bekomen al in onderzoek. Er zijn drie parlementsleden van de commissie naturalisatie uitgeloot om de aanvraag te bekijken en de gemeente Ukkel belooft spoed. Normaal komt die aanvraag nochtans onderaan een stapel van 47.000 lopende aanvragen.

Toch zal het slechts een kwestie van enkele maanden zijn. Merkwaardig. Want alhoewel er altijd maar over de “snel Belg-wet” wordt gesproken, duurt het voor de meeste aanvragers jaren vooraleer hun aanvraag wordt ingewilligd. Uit persoonlijke en andere ervaringen kan ik getuigen dat de procedure allesbehalve “snel” is, maar jaren nodeloos aansleept. In het geval van Arnault zou de gemeente Ukkel er kunnen voor zorgen dat alle onderzoeken snel tot resultaat leiden. Chodiev kon rekenen op medewerking van politici en politie in Waterloo, Arnault op zijn vrienden in Ukkel – waar Reynders kandidaat-burgemeester is.

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op Uitpers, webzine voor intenationale politiek.